

Betreft: project Nieuwe Gracht vervanging kademuren

In het Raadsstuk *aanvraag uitvoeringskrediet Nieuwe Gracht vervanging kademuren rak C en D* van enkele weken geleden bagatelliseert de gemeente het verzet tegen de plannen om de kades met vlonders, trappen en banken te ontsieren door alle rakken op te tellen. De kwestie tussen de gemeente en ons draait om een bedenkelijke toevoeging van trappen, vlonders en banken aan de vernieuwing van de kademuur aan de Nieuwe Gracht. Onze enquête heeft vooral betrekking op rak D, waar anders dan bij de meeste kades aan de gracht, de huiseigenaren en huurders overwegend particulieren zijn. Dat rak D heeft bijna in zijn geheel geprotesteerd.

Mensen werken daar niet alleen, zoals in de meeste andere rakken, maar wonen er ook, en zijn daardoor het gevoeligst voor het verkeer dat door de Kruisstraat over de brug van station naar het centrum loopt of omgekeerd, en voor het verkeer dat onder de brug langs vaart.

De toename van verkeer op het water én op het land die de gemeente met de vlonders, trappen en banken aan wallenkant beoogt, in zijn zucht naar economisch gewin, gaat voor nog meer overlast zorgen dan dat gedeelte van de gracht nu al ervaart dankzij zijn centrale ligging en doorgangssituatie. De vlonders, trappen en banken onder onze ramen zullen tot eet- en drinkgelegenheden uitgroeien voor de passanten. Nu al zorgen de dronken cafégängers en de boten met geluidsinstallaties in het mooie seizoen tot diep in de nacht voor herrie, maar voorlopig gaan of varen ze voorbij. Na aanleg van de vlonders, trappen en banken kunnen die verdubbelde verkeerstromen, de begerenswaardige toeristen uit rapporten als de *Kansenkaart Watertoerisme*, zich voor langere tijd onder onze ramen vestigen. In het stille seizoen zullen de jongeren van het tehuis Spaarnezicht op de hoek van Kruisstraat en de gracht er hun kamp opslaan. Wij verduren hun wanordelijkheden ter wille van de goede zaak die het tehuis dient.

Tot het nettoresultaat zullen in ieder geval meer lawaai en bergen vuil op de kant en in het water behoren, niemand die de voorkeur van het uitgaanspubliek en de straathoekjongeren voor het soort *softspots* als de gemeente nu creëert, kent, hoeft daaraan te twijfelen.

De beoogde winst uit deze publiekstrekking is veel twijfelachtiger. Gezien de obstakels die de bruggen over de gracht voor en hoge opbouw vormen, is het onwaarschijnlijk dat veel schippers van buiten de gracht op zullen varen. Iedereen die de parade door de Nieuwe Gracht gewild of ongewild, volgt, zal hebben opgemerkt dat het vooral Haarlemse bootjesbezitters zijn die rondjes varen om de binnenstad, soms keer op keer, urenlang. De bestedingen van die varensgezellen gaan op aan bier en fastfood uitgaven die de bemanning sowieso in Haarlem zou maken. Die uitgaven zijn dus een vestzak-broekzak transactie. Ondernemers, rapporteurs en gemeente rekenen zich rijk.

Die vergissing zal, en nu speel ik eens de kansenkaart, de beschaafde bezoeker en toerist op de vlucht jagen. Haarlems binnenstad, en daar hebben we het over, is een monument van burgerlijke beschaving. Over de Nieuwe Gracht kijken en fotograferen toeristen met bewondering de statigheid en stilte van deftige gevels, hoge bomen en blinkend water. Een glimp van een verloren tijd, maar de korte herinnering aan Hollandse licht en ruimte, wordt door bezoekers op prijs gesteld. Wij pleiten niet voor de conservering van de stad als een museum, maar we verzetten ons tegen de inlijving van stedelijk erfgoed in plat amusement. Handhaving van de openbare orde en van de properheid op straat loopt altijd achter bij de schade die overlast en vervuiling aanrichten. In Amsterdam, dat een dergelijk proces van vergroving van zijn toeristisch aanbod heeft doorgemaakt, keert zich de stemming al een paar jaar tegen deze te gelde making van de stad. In feite zorgt door de onvoorziene vergroting van handhaving en onderhoud, even afgezien van de ergernis die de direct betrokken omwonenden ervaren, deze aanpak voor een kostenpost. Alleen een hebzuchtige middenstand kan zich zo'n kortzichtigheid permitteren. Het zou goed zijn als Haarlem dat pijnlijk leerproces bespaard bleef.

Hoogachtend, Samuel de Lange (spreker) en Claude van Amstel.